

storih odmevali so po končanem govoru. Ko je potem prenehala godba, govoril je slavnostni govor deželni poslanec idrijski, gosp. F. Stegnar, ki je v obširnem, zanimivem govoru opisoval življenje in dejanje slavljenca. — Pazljivo poslušalo je občinstvo nad uro trajajoč jako razumljivo govorjen govor, med katerim se je razkrila spominska plošča, na kateri je brati sledeči napis:

V Idriji je bil rojen 14. rožnika
1782

Anton Alojzij Wolf.

knezoškof ljubljanski.

Bil je preblag mecen kranjske dežele, ustanovitelj Alojzijevišča, svojemu narodu podaril je sveto pismo in slovar in Idriji bil je največji dobrotnik.

Umril v Ljubljani 7. svečana 1859. leta.

V hvaležen spomin postavili sorojaki 1887.

Potem, ko je godba zopet doigrala svoj odločen komad, nastopi gospica M. Lapajnova, nežnomlada hči mestnega župana, se v lepem govoru zahvali izrekoma pevskega zboru „Slavčevemu“ ter izroči in pripne krasne trakove k zastavi njegovi v imenu gospa in gospic idrijskih.

Po dokončani slavnosti ogledali so si unanji gostje zanimivosti Idrijskega mesta izrekoma rudnik in tovarna za pridobivanje živega srebra in za izdelovanje cinobra. Ob 1. uri popoldne bil je v cesarski pivarni poleg glavne cerkve skupni obed, pri katerem so se vrstile mnoge napitnice, prva cesarju, dalje: knezoškofu in njegovemu namestniku kanoniku Urbasu, navzočim trem deželnim poslancem, c. kr. okrajnemu glavarju Brusu, višjemu c. kr. rudniškemu svetniku J. Novaku, meščanstvu idrijskemu itd. — Proti 5. uri popoldne začelo je dežvati, vendar pa je bila tudi ljudska veselica na večer v gostilni Didakovi jako vesela in živahna.

Gostje so polni hvale o gostoljubnosti in ljubeznivosti, kakor tudi o narodni zavednosti Idrijčanov.

— Umrila je gospa Ivana Pleiweis-ova rojena Kopecky, udova pokojnega trgovca Conrada Pleiweis-a, tašča trgovinske zbornice predsednika Josip Kušar-ja, profesorja Vodušek-a, trgovca Sajovica v Kranji in pa dr. zd. Zupanc-a. Pokojna dosegla je še le svoje 63. leto.

— O Einspieler-jevi slavnosti, ki bode prihodnjo nedeljo v Svečah se nam piše, da naj se društva in osebe, ki se žele vdeležiti slavnosti, kar pred oglase pri g. župniku Jan. Wieser-ju v Celovcu. Treba je preskrbeti deloma voz, deloma gostilničarjem v Svečah hrane, da se ne pripravi premalo pa tu ne preobilno v škodo podjetnikov.

— Vreme. Pri nas dežvalo je izdatno minulo sredo in pa nedeljo. Polje je dobro namočeno in ajda z repo in otavo vred si opomagujejo. Minulo sredo je žalibog tudi med dežvanjem treščilo v Bezlajevo hišo v Gornji Šiški, ki je pogorela.

— „Davorin Trstenjak, slovenski pisatelj, spisal Andrej Fekonija, založil Anton Trstenjak v Ljubljani,“ je naslov ravnokar izšli, 32 strani obsegajoči brošuri, ki opisuje delovanje slavnega našega pisatelja in se dobiva pri gosp. založniku po 30 kr. Z veseljem pozdravljamo in gorko priporočamo to knjižico.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Udarec prizadet, po naredbi naučnega ministra, kaže, kolikor več se o tem pojasnuje, toliko večje posledice. Zelo razburjeni so tudi Dalmatini, ki imajo zgubiti dva zavoda. — V težji položaj še, kakor naučni minister, prihaja naš minister vnanjih zadev po tem, kar je storil princ Ferdinand Coburški. Naša vlada sicer odločno zavrača in obsoja dejanje knezovo, pa pri diplomatih se ocenjajo besede vedno manj, kot dejanja in iz dejanja princovega, akoravno se vrši na njegovo lastno odgovornost, vendar-le leti nekaj sence na našo vlado toliko bolj, ker nekateri, izrekoma madjarski časniki, z zadovoljnostjo odobravajo dejanje novoizvoljenega kneza.

Hrvatska. — Dne 1. septembra snide se hrvatski deželni zbor v kratko zasedanje.

Bolgarska. — Princ Ferdinand Coburški storil je tedaj res odločilni svoj korak in se je podal na Bolgarsko. Brez zaprek dospel je do bolgarske meje in v petek večer ob 8. uri pripeljal se je v Tirnovo, kjer ga je pričakovalo zbrano „Veliko Sobranje“ in mnogo vojaštva. Na poti do tje bil je povsod sijajno sprejet. Drugi dan opoldne bila je v stolni cerkvi slovesna služba Božja, potem pa se je knez podal v „Sobranje“ in je tam slovesno prisegel na ustavo bolgarsko. Potem, ko je z besedo govoril po ustavi določene besede in poljubil sv. križ, je tudi prisego podpisal. Ko se je pokrite glave vsedel na prestol, prečital je ministerski predsednik Stoilov proklamacijo, v kateri sklicaje se na storjeno prisego izreka, da nastopi vlado bolgarsko, se zahvaluje bolgarskemu narodu in vladi za brambo neodvisnosti naroda ter sklepa: Živila prosta in neodvisna Bolgarska. — Podpis proklamacije je: Ferdinand prvi.

Drugi dan 15. avgusta podal se je knez zopet v staro cerkev, od tod pa v „Sobranje“, kjer je poslancem še enkrat izrekel zahvalo, potem pa „Sobranje“ razpustil.

Knez je zaporedoma obiskal tabor poleg Tirnove, bil pri vojaci navdušeno sprejet, vojaštvo mu je priseglo zvestobo, častniki priredili so mu banket.

Med tem, ko se v Bolgarski novi knez sijajno sprejema in vmestuje, zdi se Ruski potrebno, glas svoj povzdigniti zoper te dogodbe. Vložila je ugovor zoper izvolitev in zoper nastop vladanja po knezu Coburškemu pri Turški, ter to naznani vsem velevlastim. — Turška pa poprašuje pri družih vladah, kaj naj stori.

Korak v rešitev bolgarskega vprašanja je toraj storjen, da bi le ne peljal — v krvavi boj!